

TEPLÁRNÍK

Čtvrtletník pro zaměstnance Plzeňské teplárenské, a.s.
podzim 2013

PLZEŇSKÁ
TEPLÁRENSKÁ
Více než energie

Zatnout zuby

Skoro každý z nás, bez rozdílu věku, pohlaví či barvy pleti, má občas pokušení použít fyzického násill. Lidově řečeno „dát někomu pár facek“. Tohle vnitřní pnutí obvykle pramení z pocitu bezmocnosti, z objektivní nemožnosti bránit se nějakým civilizovaným způsobem. Zpravidla to bývá tehdy, když nás někdo pomlouvá a my ty pomluvy nemáme šanci vyvrátit, protože pomlouvající nám prostě nenaslouchá. Protože nechce. Protože jediné co chce, je hodit na nás špinu.

Během posledních měsíců se do takové situace dostala i Plzeňská teplárenská, kterou si jeden z kandidátů v předčasných volbách z čistě osobních důvodů zvolil za terč útoku a pomluv. V živém televizním vysílání (a nejen tam, bohužel) se Vít Bárta z nechvalně proslulých Věcí veřejných dokonce nestyděl prohlásit bez náznaku jakéhokoliv důkazu, že v Plzeňské teplárenské se krade.

Své obsesi Plzeňskou teplárenskou dával už dříve průchod na jednáních zastupitelstva města Plzně, ale sedmáctýřet zastupitelů naší společnost dobře zná a tak je jeho výlevy nechaly lhostejnými, spíše vyvolaly náznak nevěřícího úsměvu, co všechno může krýt poslanecká imunita.

Zmíněný diskusní pořad České televize, jehož sedm dalších protagonistů nijak V. Bártu nenásledovalo, naopak např. našemu projektu spalovny vyslovili vesměs podporu, sledovala sice jen pouhá tři procenta televizních diváků, ale i přesto to pro Českou republiku znamená 119 tisíc. Většinou to nepochybně byli obyvatelé jiných měst a obcí, kteří o naši teplárnu nevědí prakticky nic. A tak v jejich očích ulpěl na Plzeňské teplárenské jedovatý plivanec pana exposlance.

Smysluplně se bránit nemůžeme jinak, než zatnout zuby a udržet i nadále Plzeňskou teplárenskou na špičce českého teplárenství, kde se dlouhodobě nalézá. Diskutujeme bez obav, otevřeně a věcně s racionálními kritiky, ale nenechme se otrávit žvásty z politické žumpy. I když asi chápeme a všichni víme, že někdy je opravdu obtížné se udržet. Osobně jsem přesvědčen, že pan Bárta je psychicky narušený člověk. Soudní cestou se v tomto státě nemá cenu bránit. Ničeho než jeho zvýšené popularity bychom nedosáhli. A o to mu asi především jde. A navíc...nemocní lidé se fackovat opravdu nesmějí.

Tomáš Drápela
generální ředitel
Plzeňská teplárenská, a.s.

(Pozn. redakce: Obsese je podle slovníku cizích slov výraz pro chorobně utkvělé představy a nutkavé jevy, nejčastěji myšlenky, popudy k jednání apod., jež jsou nesmyslné a bezdůvodně ovládají mysl nemocného)

Spalovna začala růst

Hned dvakrát v letním období přilákal projekt spalovny ZEVO v Chotíkově pozornost veřejnosti. Nejdříve 1. srpna, když se tam bagry poprvé zakously do země a stavba fyzicky skutečně začala, a podruhé 17. září při symbolickém pokládání základního kamene.

Poklepat si jej přišli (na fotografii zleva) předseda představenstva naší teplárny Roman Jurečko, generální ředitel dodavatelské firmy ČKD Praha, hejtman Milan Chovanec, ministr životního prostředí Jan Podivínský, expředseda hospodářského výboru Poslanecké sněmovny Milan Urban a primátor Martin Baxa.

Připomeňme si základní parametry budoucího zařízení na energetické využití odpadu. Náklady na jeho stavbu se podařilo vysoutěžít na překvapivě nízkou cenu necelých dvou miliard korun, kapacita bude 95 tisíc tun využitelného komunálního odpadu ročně, horkovod za 400 milionů korun přivede teplo k Severnímu předměstí a elektřina bude dodávána do sítě.

„Snažíme se tento projekt podpořit v Bruselu, aby byl dotován částkou přes půl miliardy korun,“ řekl přímo na místě ministr Podivínský a náš generální ředitel T. Drápela doplňuje, že Plzeňská teplárenská všechny potřebné náležitosti k poskytnutí evropské dotace do puntíku splnila.

Spalovna bude prospěšná nejen Plzni a celému Plzeňskému kraji, ale i obcím v jejím sousedství, které

ji na svém katastru strpí - dostanou desítky milionů korun. Město Touškov za ně především opraví komunikace, Chotíkov investuje do nové mateřské školy a domu s pečovatelskou službou. Podle informace ČTK starostové obou obcí shodně řekli, že většina jejich obyvatel se na spalovnu těší.

„Trvalo nám to deset let, než jsme projekt přivedli do stádia realizace,“ říká T. Drápela. „A jsem rád, že většina obyvatel nejen blízkých obcí, ale i Plzně a celého kraje přijala náš záměr jako správný a odpovídající nakládání s odpady a energií ve 21. století.“

Volby ... ale ty naše

Podle stanov Plzeňské teplárenské jsou pro zaměstnance v její dozorčí radě rezervována čtyři místa, na něž mají právo volit členy všichni zaměstnanci. A protože jeden z členů, František Mach, odešel do důchodu (viz str. 2 tohoto Teplárnika), vzešel nový člen dozorčí rady z voleb, které proběhly 19. a 20. června letošního roku.

Z tohoto klání vyšel vítězně Miloslav Kolařík (41) z obchodně-technického úseku, když získal 62,5 % ve volbách odevzdaných platných hlasů.

Milu všichni v teplárně známe, ale pro jistotu zveřejňujeme i jeho fotografii a přejeme mu v dozorčí radě hodně úspěchů. Pokud bude takový „dozorce“ jako je sportovec, nemusíme mít o výsledky jeho práce žádné obavy.

Aktuálně pracuje dozorčí rada Plzeňské teplárenské v této sestavě:
Josef Polívka – předseda
Tomáš Trnka – místopředseda
Tomáš Čihák (výrobní úsek PT)
Pavel Homola
Helena Jahnová (ekonomický úsek PT)
Miloslav Kolařík (obchodně-technický úsek PT)
Marcela Krejsová
Pavel Pavlátka
Irena Rottová
Jan Skřivánek (výrobní úsek PT)
Karel Syka
Jaroslav Výborný

Progresivní zaměstnavatel

Do naší teplárenské sbírky přibyl další diplom. Tentokrát si ho odnesla vedoucí personálního úseku Alena Patzenhauerová, ale patří samozřejmě celé firmě. Soutěž zaměstnavatel roku, kterou vyhlašuje Klub zaměstnavatelů, podrobuje přihlášené společnosti mezinárodní metodice Saratoga, podle níž vyhodnocuje výsledky odborný garant soutěže PriceWaterhouseCoopers.

K čemu je takové hodnocení dobré? Především poskytuje zpětnou vazbu, porovnává firmy v oboru a v regionu. Hodnotí se firmy nad 5000 zaměstnanců – TOP Zaměstnavatel roku, do pěti tisíc zaměstnanců – Zaměstnavatel roku, a firmy do 500 zaměstnanců – Progresivní zaměstnavatel, což je právě ta naše kategorie.

Plzeňská teplárenská získala ocenění Progresivní zaměstnavatel regionu za Plzeňský kraj. Pokoušel jsem se z A. Patzenhauerové vymámit nějaké podrobnější informace, ale byla poměrně stručná.

„Šlo hlavně o hospodářské výsledky vzhledem k počtu zaměstnanců, o typy pracovních poměrů – nemáme je na dobu určitou, nízkou nemocnost, způsoby propouštění zaměstnanců, rozsah benefitů, vzdělávání a takové věci. Fakt toho zkoumali poměrně dost. Nejvíce je zřejmě dostala moje věta: „Od nás se neodchází,“ napsala mi. Všechno je to pravda, tak prý jaké dlouhé řeči.“

Diváci hráli přesilovku

V polovině července proběhl už 19. ročník nohejbalového turnaje. Počet účastníků letošního klání měl sice daleko k rekordům, ale zato jejich výkony byly špičkové. Vedle tradičních borců – bratří Beranů – se zaskvěli i bratři Binědové, jak dokládají fotografie jejich baletních kreací (jejich kompletní sada je k dispozici u neúnavného organizátora Míly Kolaříka).

„I přes skvělé počasí, které každoročně spolehlivě zajišťujeme, bohaté občerstvení a hodnotné ceny se letos zúčastnilo nejméně družstev.“ stěhuje si trochu M. Kolařík, ale je třeba dodat, že naopak divácký zájem byl mimořádný, zejména fanynek a rodinných příslušníků včetně nohejbalového potěru se dostavil počet neobvyklý.

„Hrálo se systémem každý s každým na dva vítězné sety, a to tříkolově. Každý tým tedy sehrál šest zápasů,“ přibližuje Míla průběh. **„Bez ztráty kytičky se vítězem stala trojka ve složení Kolařík, J. Biněda a P. Beran. V přímém souboji o 2. místo měla o trochu více štěstí trojka F. Beran, Štál a Kolařík junior, která vyhrála v rozhodujícím třetím setu 10:9 nad trojicí Dusílek, Macháň a P. Biněda.“**

Celkové pořadí:

- 1. místo:** Miloslav Kolařík, Jiří Biněda, Pavel Beran
- 2. místo:** František Beran, Martin Štál, Jakub Kolařík
- 3. místo:** Oto Dusílek, Miroslav Macháň, Petr Biněda

Příští rok proběhne jubilejní 20. ročník, a tak doufejme, že do té doby doladí formu i další nohejbalové teplárenské týmy.

U kamene

Že bylo pokládání základního kamene naší spalovny ZEVO v Chotíkově skutečně mimořádnou událostí, potvrdily dva stejně mimořádné jevy. Dort ve tvaru spalovny, který porcoval a nabízel předseda představenstva Roman Jurečko, a také Roman Klimeš slavnostně v saku. Všichni dotázaní přítomní potvrdili, že takhle vyparáděného vládce skládky ještě neviděli.

Zaškrtněte v kalendáři Budeme zase jásat?

No není už to trochu otrava? Kdysi dávno před lety řekl generální ředitel naší teplárny Tomáš Drápela, že když se bude firmě dařit, čeká nás velkorysá oslava na konci roku a zaměstnanci poznají úspěch firmy i ve svých peněženkách. A od té doby se to stereotypně opakuje, poslední roky jsme zakotvili v Alfě na Americké třídě. Hlavní organizátorka Helena Těthálová se také opakuje, protože letos na program zase slibuje ocenění vyznamenaných pracovníků, soutěž v bowlingu, bufet a raut, víno od Zdendy Fojtíka z Čejkovic a hudbu R. Jíši. Kulturní vložku prý teprve shání.

Zda budeme jásat, či smutnět záleží na hospodářských výsledcích. Finanční ředitelka se zdráhá říci něco konkrétního, ale podle jejích náznaků a tajnosnubného úsměvu to letos vypadá zase dobře. Tak si zaškrtněte v kalendáři datum 11.12.2013 (je to středa), ať to ani letos v Alfě nezmeškáte.

Ano - jsou zvyky a stereotypy, které je fajn udržovat!

Střídání stráží

František Mach, nejen dlouholetý zaměstnanec, ale od roku 2000 také člen dozorčí rady Plzeňské teplárenské, odešel v létě na zasloužený odpočinek, který prý hodlá strávit dílem na zahrádce v Bolevci a dílem při poznávání krás naší vlasti – především jižních Čech.

Předseda dozorčí rady Josef Polívka ho na ty cesty nevybavil buchtami, ale květinou ze samých čabajek. Všimněte si, jak mu i barevně ladí k saku!

„Chtěl bych teplárně popřát, aby si udržela pracně vybudovanou pozici, a sobě přeji, abych se o ní dozvídal jen samá pozitiva,“ vzkázal F. Mach svým spolupracovníkům. Protože, podobně jako mnozí další bývalí zaměstnanci, určitě přijde i 11. prosince do Alfě, ty zprávy tam uslyší na vlastní uši.

U moře i na horách

Začátkem léta vyhlásil Teplárník soutěž o nejlepší fotografie z dovolené. Hodnotící komise ve složení O. Hamtáček, P. Kubecová a H. Těthálová pod patronací Teplárníka stanovila následující pořadí tří nejlepších:

- 1. Jaroslav Háva** za snímek „Pokoušeníčko na střeše Evropy“
- 2. Michal Fehér** za fotografii „Ulovím něco k večeři?“
- 3. Lenka Šedivá** za fotografii „Bez teplárny ani krok“

Čestné uznání pak získaly snímky Moniky Gruberové, „Kdo je doma pánem“, „Tower Bridge“ Aleny Patzenhauerové a „Pobřežní hlídka“ Petry Siegerové – ke shlédnutí jsou u členů poroty.

Slíbené ceny budou předány na večírku v Alfě 11. prosince 2013.

Jaroslav Háva se vypravil na západní vrchol Elbrusu (5642m n.m.), který je nejvyšší horou Kavkazu a podle řady geografů je i nejvyšší horou Evropy. Vystoupil na něj 10.7.2013 a trochu smutně dodává, že vlaječku rodné Plzeňské teplárenské zapomněl v batohu, který pro odlehčení odložil pár set metrů pod vrcholem – proto na fotografii chybí. S vlaječkou nebo bez ní – je to borec! Koho zajímají detaily o jeho horolezeckém treku, najde je na jeho blogu <http://behyaostatni.blog.cz/> v sekci archiv, červenec 2013.

Michal Fehér si letos užil dovolenou už v únoru na Srí Lance, kde lovil ryby s místními rybáři tradičním způsobem. Porota ocenila nejen jeho trpělivost, ale také schopnost vydržet poněkud neobvyklý posed.

Lenka Šedivá strávila letos dovolenou v letovisku Theologos na západním pobřeží ostrova Rhodos. Nejednalo se sice o tak náročný výkon jako u vítěze, ale zato autorka nepostrádá notnou dávkou smyslu pro humor. To v pozadí sice není teplárna, ale naftová elektrárna Soroni, ale snaha se i tak cení. ☺

2

1

3